

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Felelős szerkesztő: SZENDRŐI JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal Sopron, Háromhátér 3.

TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Előfizetési ár:

Egész évre . K 8.—
Fél évre. . . „ 4.—
Negyed évre. „ 2.—

Egyes szám ára 8 fill.

Hirdetéseket a lap kiadóhivatala megegyezés szerint felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Az aratás kezdetén.

Aranykalászt lenget a nyári szellő és az aranykalász Péter Pál napjára már jóformán megérett a learatásra. A homokon a gyorsan érő rozsba már beállottak a vidám aratók s ahol a tavalyi őszi szárazság, a május 4-iki fagy helyenként kárt nem okozott, — általában reménykedő munka folyik, hogy az Isten áldása megjutalmazza a munka veritékét, fájdalmát.

Minden jel azt mutatja, hogy csendes, békés és meglegedett aratás lesz. Ez csak ott, ahol egy-két hangoszavú konkolyhintő kiabál és zavarbontást szít, ott kell a hatóságnak rendet csinálni és adott szó, a szerződés szentségének érvényt szerezni. Általában azonban a magyar munkás okult néhány évek keserű tapasztalásából, amelyet részint maga átélt, részint másoknál látott. Néhány év előtt olyan emberek, akik a gazdasági munkás helyzetét, megélését, kereseti viszonyait nem ismerik, kiadták a jelszót, hogy nem kell szerződni aratásra, csak az utolsó minutumban. Kényszerhelyzetbe kell hozni a gazdát, hadd ijedjen meg, hogy kipereg az érett buza a földre

és egyévi küzdelmes fáradtság semmivé lesz. Ha ezt látja a gazda, ugyancsak fog a munkással parolázni és annak minden kívánságát teljesíteni fogja. De nagyon rosszul számítottak. Mert a gazda nem lehet kényszerhelyzetben és az utolsó pillanatban nem szaladgálhat aratókért. Így aztán idegenből hozott aratókat s a régi aratók odahaza hoppon maradtak, száza és százan kereset nélkül. Igyekeztek volna már elszerződni a régi részkereset mellett, de hiába. Régi gazdájuknak már megvoltak az aratói és sajnálkozva mondotta, hogy mivel ismételt felszólításra nem akartak vele szóba állni, nem is vehetik rossz néven, ha ő neki, — bár nagy sajnálattal tette, — el kellett maradni régi aratóitól és idegen munkásokkal kellett szerződni. Ha jövőre vissza akarnak hozzá állni, kész örömmel fogadja őket, csak azt kéri, hogy az aratási szerződést idejében kössék meg. Persze, hogy ezt a kérését a következő évben teljesítették a munkások. De abban az évben bizony keserves időt láttak, az aratási részkeresetből kimaradtak. Csak az tudja, hogy mily mértéktelen nyomorúság költözhetett egyes munkás hajlékába, aki a

munkásember kereseti viszonyait ismeri és tudja azt, hogy a kenyérre valót egész télre az aratási részkeresetből szerzi meg. Aki nem áll aratáskor munkába, annak csak nyomorúságban van része — újig. De el lehet képzelni, hogy az az idegen ember, aki az aratókat kiszavalta a rendből és mézes-mázos beszédével elhitette, hogy nem kell jó előre leszerződni, hanem meg kell várni a buza beérését, az ékeszavú ember abba a határba, — pedig pár esztendeje történt az eset — ugyan nem mer elmenni, annyira félti az irháját. De lesnek is rá gyönyörűségeken, mert hiszen szenvedett nyomorúságukat nagyrészt ennek az idegen izgatásnak köszönhetik.

A mezőgazdasági munkásra nem származik semmi hátrány abból, ha jó előre, akár már télen is elszerződik a munkába. Afelől egész bizonyos lehet, hogy ő munkája béréért, akármilyen termés is lesz, meg fogja kapni. Hiszen az új munkástörvény a gazdát a munkással szemben vállalkozónak tekintti, akinek el kell szenvednie az Isten látogató kezét, ha sújtja és termést nem ad. Ellenben a munkás, ha akár tizenketted, akár tizenegyed részére szer-

Az ártatlan.

(Falusi történet.)

— Az „Új Élet” eredeti tárcája. —
Írta: Erdős Aladár.

— No, idd meg hamar a kávédat, aztán menj Isten hírével. Elkéssel az iskolából. Bár páholna el már egyszer a tanítód, hogy örökre megemlegetnéd.

— Lefutok a fűszereshez, addig még ne menj el. Vigyázz addig Mariskára, érted? Anyám elment. Magam voltam Mariskával. Iszom a kávé, amelyikbe nem tehetett anyám elég cukrot. Mariska ott fekszik az ágyban és sir. Odamegyek az ágyhoz, fölébe hajlok és úgy beszélek hozzá, mint a nagyok:

— Kicsikém, kis baba, majd kapsz tőlem cukrot, bizony. Mariska elhallgat és kapkod a kezem után, talán azt hiszi, már benne van a mindenféle, sokszínű cukor.

Most hirtelen az anyám hangját hallom. Kiabált nagyon az udvarban Kovácsék ajtaja előtt. Miért kiabál úgy az anyám? Kinézek az ajtón, anyám meglát, hirtelen ott terem előttem és kézen kap. Az arca most

is olyan piros volt, mint mikor nagyon köhög.

— Gyere csak Gyuri, kiáltotta, majd te mondd meg a szemükbe!

Kovácsék és sok más lakó künn álltak az udvarban és várták mi lesz. Anyám odavonszolt a Kovácsék ajtaja elé és rám kiabált:

— No mondd meg, te loptad-e ki a sparkasszából a koronát?! Mit? Mert ezek azt mondják.

— Én? . . .

— Igen te, pedig még nem kellett lopni mened, mert szegény vagy. No felelj, a Kovács Miska azt mondja, tegnap este te törted el a sparkasszát és akkor vesztett el a korona. Hát te vetted el?! . . . Mi? . . . Hát csak mondd a szemükbe, te hoztad-e el? . . .

— A koronát? Nem, nem én — akartam mondani — de Kovácsné keresztbe tette nagy hasán a kezeit és ő kezdett beszélni:

— Ugyan szomszédasszony, hát azt hiszi, hogy megmondaná akármelyik gyerek is, hogy ő lopta el a koronát? Ne is kér-

dezzesse, kár a fáradságért. Anyám reám rivallt: Hallod mit mondanak?! Hát te loptad-e el, vagy nem? . . .

— Én nem, mondom dadogva, de Kovácsné sivitva mondja: Persze hogy nem, mondtam ugy-e!

— Hallgasson — kiáltja az anyám — most én számolok, nem maga.

— Nyisd ki a szádát — rivallt rám — te törted-e össze és te loptad-e el a koronát, mert ha igaz, hallod-e, Istenemre mondom, kiverem a lelket is belőled.

A szám nem akar szólni, pedig meg akarom mondani, hogy én nem loptam. Látja — egy szót sem tud hazudni — mondja Kovácsné. Anyám felemeli az öklét és a hátamba vág. Szemei olyan nagyok és haragosak, hogy reszketek, ha beléjük nézek.

— Hát igaz? — kiáltja és ujra ütni készül.

— Nem . . . nem igaz . . .

— Mi nem igaz? . . .

— Semmi sem . . . semmi sem igaz, nyögöm sirva.

— Hogy nem te törted el és hogy nem te loptad el a koronát.

Likőrök, pezsgők, borok, compotok, bonbonok, felvágottak, konzervek, szalámi és mindenféle sajtok legnagyobb választékban kaphatók

Gruber János

csemegekereskedésében

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám.

zódott is a kicséplendő buzának, nem kockáztat semmit arra az esetre, ha a buzája meghibásodik, vagy semmi, vagy silány termés lesz. Mert azt mondja a munkástörvény, hogy gazdasági bal siker esetén a munkásnak a munkába állás előtt jogában van kérni, hogy a megállapított részkereset helyett az azon vidéken, akkor fizetni szokott napszámért kapja. Vagyis a szerződésnek a részkereset kiszolgáltatására szóló része kötelezi a gazdát, de elfogadása természetesen a munka megkezdése előtt, nem kötelezi a munkást. Így tehát nem mondhatja a munkásember, hogy ő eleve aratási szerződést nem köthet, mert hiszen nem tudja, mire kösse? Nagyon is tudja, hogy őt a törvény abban a részben, hogy ingyen ne dolgozzék, megvédi. Bizony ez a törvény a gyöngébb védelme. Mert aztán ki védi meg a gazdát, akinek egy rossz termés esetén adóját és köztartozását épen úgy meg kell fizetni, épen úgy kell fizetnie a földjén lévő kölcsön kamatát, mintha jó termése lenne,

Aki igazságos ember, annak el kell ismernie, hogy a gazda, különösen, ha nincs anyagilag jó helyzetben, sokkal súlyosabb, gondterheltebb napokat lát, mint a munkás, aki neki napszáma munkájáért mindenestre kijár egy-egy rossztermésű évben is. De ha az ember igazságos, pedig legyen az minden ember, akár gazda, akár munkás, el kell ismernie, hogy a munkás törvénynek erre a gyöngébb félt védő intézkedésére nagy szüksége volt? Ez a méltányos és valóban igazságos.

Az aratás gyönyörű munkája a rendben álló magyarnak és bár hamarabb kell, mint a dalos pacsirta és későbbben nyugszik mint némely estéli csillag, bár alig van pihenése és megállása, ezt a nehéz és férfias erőt kívánó

munkát gyönyörűséggel jókedvvel és vasegészséggel végzi. Legyen ilyen a mostani aratás is! Terítsen Isten gazdag áldást ennek a sanyargatott országnak lakosságára, akikre valóban ráferne egy bő termő esztendő annyi nehéz napok után.

Prince Charmant.

Mi Ferenc Ferdinándnak hívtuk...

Mesét kell róla mondani, nem azért, mert herceg volt és épen a hercegekről, a királyfiukról szólnak azok a kedves, régi illatos regék, hanem mert mirőlünk is mondhatnak még valami szép andalító történetet és akkor mi is hercegek vagyunk.

Sokan ugyan, azt hiszik, ez ugyan még nem baj, de hirdetik is, hogy a mesék ideje már lejárt. Ez a legnagyobb tévedés, mit nagyképp arccal lehetett elkövetni.

Mert bizony a mese nem járt le. Most is virágzik az akác, a hársfa, zsongnak a réten titkos dalok, mikor a köd ezüsfátyolán alig-alig pislog át a kövérképpü hold és az ezer apró, ficáncoló csillag.

Hitetlenségünk és lekicsinylésünk a mese iránt onnan származott, hogy eddig nem meséltünk a gyárakról, ezeknek dübörgő, öserős szellemeiről — a gépekről. Bövült a terünk és ha újat találunk, akkor nem a réginek pusztulásán kell keseregnünk, megvetnünk és használhatatlannak deklarálnunk, hanem a régihez kell kapcsolnunk az újat. Azaz meg kell tartanunk a régi meséket és melléjük sorakoztassuk az újakat, melyek szóljanak duruzsoló, halk muzsikáló hangon, hogy ismét tanuljunk példát, hitet és sok örömet meg boldogságot.

Különösen a nőknek, álmodozó leányoknak és a szomorú asszonyoknak kellene magukhoz ölelni a mesét. Azt hiszem, a legelső mesét is nő költötte, aki várt valakire, akit mesebeli hercegnek nevezett el, magát meg Hófehérkének, vagy talán Hamupipókének.

Ha úgy elgondolnók, könnyen rájuttatunk, hogy a mese lélkünk legteljesebb költői megnyilvánulása. Egyedüli témája mindenütt: a boldogság. Az embernek nincs is más célja e földön, mint ez a kicsinyke szó. Ez is csak váltópénz, varázsszó, mert, aki boldog volt e földön, az — üdvözül a tulvilágon. Az új mesékben erről kell írni:

Istenem, jaj nekem, megharaptam az anyámat. Az anyám sikoltott. Anyám, anyám, nem nem... kelj föl! Megfogom a karját és fölsegítem a földről. Amikor föláll, még akkor sem enged el.

— Te vadállat, még harapsz is!... Az anyádat! És újra vert. Ugy vettek ki a kezéből. Jani vezetett ki az utcára. Jani arca sápadt volt. Ő ott lakik Kovácséknál.

— Menj iskolába, mondta a kapuban. Én alig látok, tele van a szemem könnyel. Janit sem hallom, csak érzem, hogy reszket a keze. Istenem, minek élek! Csak gázolna el egy kocsis a kapu előtt, vagy akárhol, csak többet ne kellene hazajönni.

Majd megölt az anyám. És én... én nem is vettem el. Nem bírok menni, megcsuklik a lábam.

Már régóta vezet Jani. Már eljöttünk rég a kapunktól. Jani fogja a kezem és vezet. Én nem is tudom merre járunk. Odaütődöm a sok járó emberhez. Dörgölöm a szemem, de nem igen látok. Jani beszél, de nem igen értem, hogy mit mond. Csak nagyokat nyel és úgy hallom, mintha mindig dadogna.

— Mindjárt ott leszei már az iskolában. Ha elkésel, mondd a tanító úrnak, hogy beteg az anyád. Orvosságot vittél neki. Várj, leporollak. Mentünk tovább az iskolám utcáján és ott a cukrosbolt előtt megállottunk, Jani cukrot vett és a staniclit a kezembe

a boldogságról, miként irtak forró képzeletű emberek régesrég a varázstükörről, furcsa szavakról, bűbajos dalokról.

Uj hegedősökre várunk, csodáslelkű igricekre, forró lelkű költőkre és bús, halk szavú apródokra, kik új meséket regéljenek. A példa előttük áll. Ott a bájos herceg-asszony, az a hü, imádatos lelkű Hófehérke, kicsiny gyermekei, kikre annyi lilimos csókot hintett. Ott a herceg, az ország örököse, aki bátran szállt szembe a világgal és megmutatta, hogy nincs annak igaza, ki a boldogság ellen küzd.

Haláluk olyan szomorú hirtelenséggel jött és annyira megfelelően a mese természetének... Mint mikor két gyönyörű kristály korsó hull darabokra szét a kemény sziklákön... Ezután már nem egyebek, csak halk, könnyesszavu dalok következnek és szomorú elgondolások. Elgondolkozunk az érettük hullatott drága könnyekről, arról a nagy boldogságról, melyik úgy hullott szét a dörrenésre, mint valami csodás fehér virágcsokor, mit pajkos gyerek szétzilált. A mi szent köteleységünk, hogy ismét csokorba szedjük e szomorú, szertehullott virágokat emlékül, hogy mindig figyelmeztessenek bennünket a mesék hercegeire, kit mi Ferenc Ferdinándnak hittünk, kiről nem szabad megfeledkeznünk, mert megmutatta, hogy az élet nagyszerű, de csak akkor, ha magunk — tesszük nagygyá.

Volt bátorsága elfogadni a boldogságot, amit mi is kerestünk, de nagyképpen fordulunk el és tettett szomorúsággal sóhajtozunk a mesék elmúltán — mert kis áldozatot kell hoznunk a saját boldogságunkért. A Herceg nem fordult el, hanem odaborult a munkakosárka mellé. A munkakosár nagy dolog volt és a Herceg nem akarta lealacsonyítani magát azzal, hogy megveti, hanem fölmagasztosulva karjára vette. Asszonyok, kicsiny fehérlelkű leányok, legyenek olyanok, mint az a csodálatos asszony, a Herceg felesége, a modern Hamupipóke.

Soha el ne feledkezzenek a munkakosárkáról, e csodás varázsoló titokról... mert önök is lehetnek ilyen boldog Hófehérké, mesebeli hercegnők, kiket megénekelnek édes fehér dalokban, búsongó mesékben, melyekben leszen szó aranyos napsütésről, verőfényes boldogságról és sok szomorúságról, könnyes napokról, mikor elszorult szívvel bámulunk hervatag virágok hullására...

Kreitz József.

nyomta: Ezt neked vettem. Meg sem köszönöd?

— Köszönöm, nyöszörögtem. Jani azután bement a trafikba is. Cigaretta tét magának.

Lassan odaértünk az iskolához. Jani rámnevetett és rágyújtott egy cigarettára. Én nem tudtam nevetni. Fájt mindenem. Jani azt mondja nevetve:

— Ne mondd ám meg senkinek sem, hogy én vettem neked a cukrot, mert akkor...

Felemelte a kezét és megfenyegetett. Most hirtelen eszembe jutott valami. Miért vett nekem Jani cukrot? Miért fél, hogy elárulom? Igen... most már emlékszem. Jani is ott játszott velünk. Én nem szólok.

Jani átment a tulsó oldalra, fújta a füstöt és megint fenyegetett:

— Meg ne mondd ám senkinek....

Sajog a lábam, fáj a derekam. Elejtem a cukrosstanclicit. Látom messze Janit, fújja a füstöt és jókedvűen tekintget jobbra-balra. Leguggolok, felveszem a cukrot és Mariskára gondolok. Haszaviszem neki. Mennyi sokszínű, virágos cukor. Odaát a postamesterné ablakában egy kis sárga madár énekel, azt hallgatom.

Az iskolába már be sem mentem, mert úgysem tudtam volna mit szólni, ha a tanító úr megkérdezné:

— Hol voltál Gyuri, mit csináltál te mostanáig?...

Hirek.

A kalocsai érsek beköszöntője. Dr. Várady L. Árpád kalocsa-bácsi érsek most adta ki azt a pásztorlevelét, melyben hivatalosan hozza papsága tudomására, hogy a kánoni installációval átvette a főegyházmegegye kormányzatát. Külön latinnyelvű pásztorlevelében szól papjaihoz és intelmeket intéz hozzájuk a lelkipásztorkodás és egyházkormányzás körül való teendőkre vonatkozóan. Különösen kiemeli a katolikus egyesületi élet terén való működés fontosságát, Magyar-nyelvű pásztorlevelét is adott ki az érsek, amelyet július 5-én, vasárnap kellett felolvasni a szöszékről a híveknek. Ebben a hit és az erények gyakorlására, a vallásos nevelés védelmére, a katolikus közéletben való részvételre, a szeretet műveinek gyakorlására és a hazaszeretetre hívja fel a hívőket. — Beköszöntő körlevelében tudatja az érsek papjaival azt a körülményt is, hogy érseki helynökké és általános ügyhallgatóvá Kleiner Lajos dulmi választott püspök, pápai prelátust nevezte ki, aki a széküresedés alatt a káptalani helynöki tisztet is viselte. Együttal közli, hogy az elődei által személyeknek és intézményeknek engedélyezett összes kiváltságokat és kedvezményeket ő is engedélyezi.

Ezüst misék. Széchenyi Miklós gróf, volt győri püspök, nagyváradi püspök és iskolatársai ezelőtt 25 évvel fejezték be a teológiai tanulmányaikat. Széchenyi püspököt kivéve, kit fiatal kora miatt nem lehetett felszentelni, a többi végzett teológust most 25 éve szentelték áldozópapokká s kedden volt 25 éve, hogy első áldozatukat Úrnak bemutatják. Széchenyi Miklós gróf vezetésével Mária-Czellbe utaztak, hogy a szűz Anya híres bucsújáró helyén üljék meg 25 éves papi jubileumukat. E jubilánsvok a következők: Gróf Széchenyi Miklós v. b. t. t. nagyváradi püspök, Bedy Vince prépostkanonok, Paar István dr. pápai kamarás, teológiai tanár, Nagy Viktor szentszéki tanácsos, győrszigeti plebános, Domonkos István író, tanfelügyelő, nyuliplebános, Horváth Lajos nevelő, Szattler Antal illmitzi, Huber Dénes alsógallai, Csizmadia Vilmos sövényházai plebánosok és Guszich Lajos lazarista. Domonkos István kivételével, ki jelenleg a Szentföldön tartózkodik, a többiek elutaztak Mária-Czellbe s ott nagyobb ünnepség keretében fogják ezüst miséjüket megtartani.

Herbst Lajos dr. temetése. F. hó 4-én Csornán dr. Herbst Lajos csornai ügyvédet szélhűdés érte. Temetésére Csorna egész társadalmának részvéte elkísérte a közbeccsülésben álló férfit, kit felesége és egyetlen árva fia sirat. Ravatalára számosan helyeztek koszorút s a temetésen résztvettek az összes testületek. A Rábaközi Takarékpénztár, melynek az elhunyt igazgatói tagja, ügyésze és megalapítója volt, külön gyászjelentést adott ki. A vármegyét a központból Fertőszőlő vármegyei főjegyző képviselte. A csornai kaszinó vasárnap délután gyászközgyűlés keretében róttale kegyeletét az elhunyt irányában, amelyen emléket jegyzőkönyvileg megörökítették s elhatározták, hogy ravatalára koszorút helyeznek s temetésén testületileg résztvesznek. A lakosság részvéte impozánsan nyilvánult meg. Mintegy 60 koszoru borította a ravatalt s társadalmi különbség nélkül mindenki a gyászoló özvegy s kis fia vigasztalására sietett. Herbst Lajos dr. neve működése helyén felejtethetlen, mert önzetlen, fáradhatatlan munkálkodásával, a közélet terén létesített számos közhasznú alkotásával örök emléket állított magának.

Tanítók kirándulása a Tátrába. Hétfőn reggel indult a győregyházmegegyei tanítóknak kiránduló csapata Öveges Kálmán és Juretzky Lajos rendezésével tátrai tanulmányutjára a következő sopronmegegyei tanítók társaságában: Káth József és Krombholz Poldi Sopron, Karácsony

Lajos Sopronkövesd, Tinhof György Kismarton. A kirándulók pénteken, vagy szombaton érkeznek vissza.

Kirándulás Eszterházára. A Dunántúli Turista Egyesület vasárnap délután Esterházy Miklósné szül. Cziráky Margit sirjánál és az esterházi kastély és kertek megtekintésére kirándulást rendezett. A kirándulás vezetője ifj. Klausz Lajos volt. A kirándulókat Petőháza Baán János süttőri plebános, főispánunk szeretetreméltó öccse várta, aki szíves volt arról is gondoskodni, hogy a hercegi lovasut rendelkezésére álljon a kirándulóknak. A petőházi gyártól két lovasuti kocsin indultak a kirándulók a boldogemlékezetű hercegnő sírházhoz, amely a süttőri határban rózsaliget közepén fekszik. A sírnál a kirándulókat Hulesch Károly hercegi főkörtész várta. Ifj. Klausz Lajos a sírra hatalmas koszorút helyeztet el. A koszoru lila szalagján a következő felírás volt: Kegyelete jeléül — A D. T. E. A sírtől lovasuton Süttőrré ment a társaság, ahol a mintaszerű iskolát és szép templomot, a süttőriek méltó büszkeségeit mutatta meg Baán Jenő plebános. Az egész faluban uralkodó tisztaság meglepte a társaságot, hogy egy lelkes pap, ki hivatásának magaslatán áll, nagyon sokat tehet egy község kulturális és gazdasági életének fellendítésére. Süttőről az eszterházi parkba vonultak a kirándulók és a kastély megszemlélése után Hulesch Károly az eszterházi főkörtész vette át a kalauzólást. A virágos kertből a távozás előtt a figyelmes főkörtész hatalmas virágcsokorral ajándékozta meg a társaság hölgyeit. A jól rendezett kellemes kirándulásról fényolckor érkeztek haza a soproniak és bizonyára sokszor gondolnak még vissza a kellemesen eltöltött kirándulásukra.

A biológiai oktatás a főreáliskolában. Gerő Árpád, soproni főreáliskolai tanár érdekes tanulmányt adott ki, melyben a természettudományok tanítási módszerét ismerteti középiskoláinkban. Ismerteti a külföldi modern módszereket. Utmutatást nyújt növénygyűjtéshez, laboratorium berendezéséhez. Nagy súlyt helyez az egyéni megfigyelésre. Még néhány céget is megnevez, hol könnyen beszerezhetők a szükséges műszerek. A kis könyv oly tökéletesen, magvasan van kidolgozva, hogy értékes segédeszköz lehet minden tanárnak, aki a régi, helytelen metódusokkal szakítani akar s tanítványait saját megfigyeléseik, önálló gondolkodás útján akarja tanítani. Tudjuk, hogy a könyv szerzője igen szép eredményeket ért máris el módszerével s hogy tanítványaival megkedveltette az eddig unatkozva magolt természettudományt. A mintásan berendezett kis laboratorium, mely párját ritkítja nemcsak Magyarországon, fáradhatatlan, céltudatos munka színhelye, amelyben a természet megismerésére s szeretetére vezető egy arra hivatott ember a rája bízott ifjú lelkeket.

Köszönetnyilvánítás. A Könyvnyomdászok Szakköre Helyicsoportja Pünkösdvasárnap rendezett nyomtatvány-kiállítására céljaira a következő felülfizetések folytak be: Sopron várostól 250 K, Ipar- és keresk. kamara 25, Piri és Székely 10, Schneider Károly 5, Soproni Takaré- és Kölcsön-egylet 5, Rábaközi Nyomda és Kiadóvállalat 5, Feigel Gyula 5, Scholz Ede Wien 5, Proszvimmer Sándor dr. 4, Marusák Pál 2, Dr. Wallner Ignác 2, Undy Domonkos 2, Schwarz Vilmos 2, Kontz Gizella 2, Schuh Kamilla 2, Dr. Stricker Jakab 2, Horváth Endre 2, Lintner Imre Szombathely 2, Kárpáthy Sándor 1, Takáts Sándor Szombathely 1, Kohlmann Mór 1 K. A Röttig G. és Fia, Romwalter Alfréd, Petőfi-könyvnyomda r.-t., Piri és Székely és a „Mercur” nyomdák pedig a szükséges nyomtatványokat ingyen szállították. A szakkör vezetősége ez uton is hálás köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik bármi módon a kiállítás anyagi és erkölcsi sikeréhez hozzájárultak.

Gyászistentisztelet. Ferenc Ferdinánd cs. és kir. főherceg úr O Fensége és hitvese Hohenberg Zsófia hercegasszony O Fensége megrendítő halála alkalmával az iváni róm. kath. templomban e hó 6-án ünnepélyes requiem volt, amelyet Schilhan Marcell plébános mondott 7 órakor. Az ünnepélyes requiemen megjelent a község előljárósága a jegyző vezetésével, a helybeli összes intelligencia, csendőrség és az uradalom tisztikara.

A vágómarha árának hanyatlása. Néhány hét óta a legjobb minőségű hizott vágómarha ára tetemesen olcsóbb lett. A vásárokon első minőségű hizott teheneket 60—70 filléren, első minőségű hizott ökröket 70—80 filléren vásárolják a mészárosok kilogrammonként. Azt állítják, hogy az árak még jobban fognak csökkenni, mert a külföld nem vásárol tőlünk hizómarhát, miután szükségletét a belföldön olcsóbban szerzi be. De vissza fog menni a hizómarha ára most azért is, mert a bécsi helyi szükséglet nyáron mindig tetemesen csökken. A hizalók elvannak keseredve, hogy hizalásaikon veszítenek. Tekintettel a marhaárak tetemes csökkenésére, követeljük, hogy a mészárosok úgy a városban, mint a vidéken a hús árát szállítsák le és vegyék figyelembe a konjunktúrákat, melyekkel ezúttal a község jogos igényeit igazoljuk. — Csodálatos jelenség, hogy erre a körülményre a sajtónak kell figyelmeztetni a húsiparos urakat, holott kenyérenél ezeket a malmok, a kereskedők, a pékek az áremelkedést közlik a közönséggel, viszont az árnyatlást is tekintetbe veszik. Egészen másképp van ez úgylátszik a húsnál, mert itt veszít a hizaló, olcsón vásárol a mészáros és hentes és drágán fizet a soproni közönség. Hol itt az igazság?

Győr eleste és visszavétele. Dr. Mohl Antal c. püspök és a győri székeskáptalan nagyprépostja ily cím alatt megjelent munkáját most dióhéjban adta ki. Bár a könyv érdekes tartalmát dióhéjban szorította az illusztris szerző, de azért a főmomentumokat mind magában foglalja; úgy hogy az olvasó teljes képét látja a nagy eseményeknek. És ebben a nagyértékű műben is a kiváló tudós a nagy eseményeket nem száraz rövidséggel tárja elénk, hanem azokat világosan szemléltetve, élvezetes, remek előadásban, úgy, hogy nemcsak a történettel foglalkozó, hanem bárki is ezt a díszesen kiállított, sok képpel ellátott, ötven lapra terjedő munkát nagy élvezettel fogja olvasni. Valóban megkapó, hogy dr. Mohl Antal c. püspök kora haladtával is a fáradtságot nem ismerő munkálkodásban tölti idejét s mint jelen műve is mutatja, költőies, friss, üde szellem él benne. A Magyar Középkor juniusi száma Mohl Antal dr. Győr eleste és visszavétele c. művéről három oldalas ismertető cikket közöl, mely nagy tárgyilagossággal bírálja az illusztris szerző jeles munkáját. A füzet ára 40 fillér. Nagyobb megrendelésnél megfelelő engedmény. Megrendelhető a szerzőnél és minden győri könyvkereskedőnél.

Égi háború Fertőszentmiklóson. Julius 4-én nagy zivatar vonult át a község fölött. Hosszú szárazság után a jótékony eső felüdítette a kiégett mezőt. Az égi háború azonban károkat okozott. A község határában van egy évszázados Szűz Mária kegykép, ahova Rábaköz buzgó katolikusai százával zarándokolnak. E kegykép fölé 1903-ban 5—6000 korona költséggel egy modern kápolnát emeltetett a hitközség. A szombati égi háború alkalmával villámütés érte e szép kápolnát s azt megrongálta.

Felakasztotta magát a szőlőben. Spanrafft József 24 éves Zsófia leányát Erdberger-dűlőben levő szőlők egyik kunyhójában felakasztva találták július 7-én reggel. Rendőri vizsgálat megállapítása szerint öngyilkosság esete forog fenn.

Ország-világ.

Közös minisztertanács. Kedden délelőtt 11 órakor gróf Berchtold elnöklésével közös miniszteri értekezlet volt Bécsben. A tanácskozáson lovag Bilinski közös pénzügyminiszter, Krobotin hadügyminiszter, valamint gróf Tisza István és gróf Stürgkh miniszterelnökök vettek részt. Ezen tanácskozáson beszéltek meg azokat az intézkedéseket, melyeket a boszniai helyzet esetleges katonai akció esetén tesz szükségessé.

Harminc bomba a muzeumban — Péter belovagol Bécsbe. Egy előkelő személyiség, aki Ferenc Ferdinánd közvetlen környezetéhez tartozott, a következő kijelentést tett a trónörökös-pár utolsó perceiről: A gyilkos Principet összeskuvó társainak egész gyűrűje fogta körül és amidőn a trónörökös kísérete rá akarta magát vetni a merénylőre, karddal kellett utat vágni hozzája. Egy városi rendőr, akit Morsey báró felszólított, hogy segítsen, olyan viselkedést tanúsított, amellyel elárulta, hogy együtt érez az összeskuvókkal. Morsey báró emiatt kardjával levágta a rendőrt.

A bosnyák tartományi muzeumban, amelyet a trónörökös-pár az előzetesen megállapított program szerint a városháza után meglátogatott volna, nem kevesebb, mint 30 bombát találtak. Mivel még a város több helyén is bombákra akadtak, mindez azt bizonyítja, hogy sokkal több tagja volt az összeskuvóknak, mint amennyiről eddig tud a vizsgálát.

Egy szerb tisztviselő, aki a szerajevói vizsgálóbíró irnoka volt, amidőn jegyzőkönyvet vett föl a trónörökös kíséretének vallomásáról, olyan sértően és provokálóan viselkedett, hogy egy nagyrangú katonatiszt kihuzta a kardját és leakarta őt sújtani. Arról is tudomása van, hogy a szerajevói szerb kolostorban az egyik pápa, aki a tüntetés idején ablakából a tömegre lövöldözött olyan képet rejtegetett, amely Péter királyt ábrázolja, amint a szerb hadsereg élén győztesként belovagol Bécs városába.

A szerajevói merénylet. Az összeskuvó banda után lázasan nyomoznak a monarchiának érdekelt hatóságai s minden igyekezetükkel azon vannak, hogy minél gyorsabban kibogozzák a szálakat. A letartóztatottak száma napról-napra nő. Egy hét alatt, mióta a merénylet történt, összesen legalább ötszáz embert tartóztatnak le Szerajevóban. A letartóztatottak legnagyobb része diák. A detektívek minden éjjel razzíát tartanak. Egy gazdag tuzlai kereskedőt is elfogtak, kinél egy láda bombát és lőszert találtak. Úgyszintén Bécsben szombaton délután a Práter-rakparton két szerbet fogtak el. Hasonló sorsra jutott Szerajevóból megszökött Popovics Szvetozár 18-éves diák, kit vasárnap a táviratilag értesült zimonyi rendőrség letartóztatott és Szerajevóba visszavitt. Beismerte, hogy ő is kapott bombát, egy Browningot és cyankáli.

Szerbia viselkedése. A szerajevói orgyilkosság véres vádjával megterhelt Szerbia most szorultságában a legkétszínűbb játékot folytatja. A szerb sajtó egyre gyalázza a monarchiát. Gyalázkodó népgyűléseket tart a híres izgató, belgrádi Omladina. Egyik lebergi újság állítólag bécsi diplomáciai forrásból vett hír szerint azt állítja, hogy György herceg, a volt trónörökös, nem áll távol a Ferenc Ferdinánd főherceg és Hohenberg Zsófia hercegnő elleni merénylettől. A tigrisgyűlölet, mely a volt szerb trónörökös elölti 1909-ből származik.

Merénylet készült az orosz cár ellen. Párisban két csavargót fogtak el, akiknél bombákat találtak. Beismerték, hogy oroszok, a cár udvari vonatát akarták felrobbantani.

Newyorki katasztrófa. Az amerikai fővárosban felső Eastend 134-ik számú utcájában robbanás következtében összedőlt egy hétemeletes bércpalota, maga alá temetve a ház összes lakóit. A mentési munkálatokat azonnal megkezdték. Eddig nyolcvannégy holttestet húztak ki a romok alól. A szerencsétlenül járt lakók között sok magyar ember is van. Igen sok ember hiányzik még, úgy hogy hozzávetőleg százra teszik a halottak számát. A robbanás oka valószínűleg földalatti villamos építésének megkönnyítésére eszközölt dinamit-robbanás volt.

Egy apáca kiténtetése. A keresztény hitélet hősiességei Franciaország egyházellenes, szabadkőműves kormányfőit már többször kényszerítették arra, hogy az álta-

luk alkotott törvényeket kegyetlenül nevétségessé tegyék. Hazájukból a kath. szerzeteseket és apácákat minden emberi jogot tipró törvényekkel kiűldözték, idegen földön pedig kénytelenek őket kiténtetni. Így történt az Tonkinban, ahol a francia kormányzó az irgalmas nővérek főnöknőjének, Teréznek, katonai diszszázad jelenlétében adta át az érdemkeresztet, ily szavak kíséretében: „Kedves nővér! A francia nép és a hadsereg nevében nyujtom Önnek kiprobált hősiességeért az érdemkeresztet. Nincs, aki hősiesebb tetteket felmutathatna, éveken keresztül a legnagyobb önfeláldozással szolgált embertársainak és a hazának. Katonák, tisztelegjetelek!” Teréz nővér több háborúban ápolta a katonákat, Szíriában, Kinában és Mexikóban, kétszer súlyosan megsebesült; egyszer a sebesültek közé esett gránátot azonnal felkapta s 80 méterre tovább vitte, úgy hogy csak ő egyedül sebesült meg. Most Tonkinban teljesíti hivatása feladatait. — Ilyent a polgári szabadkőműves erkölcs tan soha, de soha sem fog létrehozni; ez Jézus erkölcs tanának és kegyelmének a gyümölcse.

Hová menjünk szórakozni?

Fel az „Alm“ vendéglőbe, mely a soproni közönség kedves kiránduló helye.

Liesingi sör, jó borok és izletes ételek, úgyszintén a legpontosabb kiszolgálás.

Számos látogatást kér **Horváth Antal** „Alm“-vendéglős.

KÁVÉ és TEA

Postán utánvétellel vagy a pénz előleges beküldésével, Budapesten házhoz szállítva:

4 1/2 kiló	Cuba-kávé	K 19.—
4 1/2	„ Jáva-kávé	„ 19.—
1/4	„ Császárkeverék-tea	„ 3.—
4 1/2	„ Mocca-kávé	„ 19.—
4 1/2	„ Gyöngy-kávé	„ 19.—
1/4	„ Karlsbadi keverék-tea	„ 3.—

A tea a kávéhoz csomagolható. Mindent elvámolva és bérmentve, szóval teljesen költségmentesen küld:

Telefon 61-75.

Telefon 61-75.

BELÁK ISTVÁN

Transitó
magazin
FIUME

≡ **kávé- és tea-kivitele** ≡

Transitó
magazin
FIUME

Budapest, VII., Rottenbiller-utca 4/c.

40% gáz-megtakarítás!

Egy igen könnyen kezelhető, új, szab. készülékkel a legszebb fény és 40% gáz-megtakarítás érhető el és nagy előnye, hogy Invertégőhöz és mindenféle gázlámpára alkalmas.

**Darabja szereléssel 3 kor.
25 drb. lángnál 10% engedmény.**

Szállítja a „Berlini Világítási Részvénytárs. Magyarország és a Balkán-államok főraktára:

DRESDNER NÁNDOR
Budapest, VI. Eötvös-utca 25/a szám.